

جهاد از ایمان

¹¹ ولی تو، ای مرد خدا، از اینها بگریز و عدالت و دینداری و ایمان و محبت و صبر و تواضع را پیروی نما. ¹² و جنگ نیکوی ایمان را بکن و بدست آور آن حیات جاودانی را که برای آن دعوت شدی و اعتراف نیکو کردی در حضور گواهان بسیار. ¹³ تو را وصیت می‌کنم، به حضور آن خدایی که همه را زندگی می‌بخشد و مسیح عیسی که در پیش پنطیوس پیلطس اعتراف نیکو نمود، ¹⁴ که تو وصیت را بی‌داغ و ملامت حفظ کن تا به ظهور خداوند ما عیسی مسیح. ¹⁵ که آن را آن متبارک و قادر وحید و ملک‌الملوک و ربّ‌الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد. ¹⁶ که تنها لایموت و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی‌تواند دید. او را تا ابدالآباد اکرام و قدرت باد. آمین.

توصیه ها

¹⁷ دولتمندان این جهان را امر فرما که بلندپروازی نکنند و به دولت ناپایدار امید ندارند، بلکه به خدای زنده که همه چیز را دولتمندانه برای تمتع به ما عطا می‌کند؛ ¹⁸ که نیکوکار بوده، در اعمال صالحه دولتمند و سخی و گشاده‌دست باشند؛ ¹⁹ و برای خود اساس نیکو بجهت عالم آینده نهند، تا حیات جاودانی را بدست آرند. ²⁰ ای تیموتاؤس، تو آن امانت را محفوظ دار و از بیهوده گویی‌های حرام و از مباحثات معرفت دروغ اعراض نما، ²¹ که بعضی چون ادّعای آن کردند از ایمان منحرف گشتند. فیض با تو باد. آمین.

غلامان در کلیسا

¹ آنانی که غلامان زیر یوغ می‌باشند، آقایان خویش را لایق کمال احترام بدانند، که مبدا نام و تعلیم خدا بد گفته شود. ² اما کسانی که آقایان مؤمن دارند، ایشان را تحقیر نمایند، از آنجا که برادرانند، بلکه بیشتر خدمت کنند از آنرو که آنانی که در این احسان مشارکند، مؤمن و محبوبند. و به این معانی تعلیم و نصیحت فرما.

تعالیم غلط و ثروت حقیقی

³ و اگر کسی بطور دیگر تعلیم دهد و کلام صحیح خداوند ما عیسی مسیح و آن تعلیمی را که به طریق دینداری است قبول ننماید، ⁴ از غرور مست شده، هیچ نمی‌داند، بلکه در مباحثات و مجادلات دیوانه گشته است، که از آنها پدید می‌آید حسد و نزاع و کفر و ظنون شرّ، ⁵ و منازعات مردم فاسدالعقل و مرتدّ از حقّ که می‌پندارند دینداری سود است. از چنین اشخاص اعراض نما. ⁶ لیکن دینداری با قناعت سود عظیمی است. ⁷ زیرا که در این دنیا هیچ نیاوردیم و واضح است که از آن هیچ نمی‌توانیم برد. ⁸ پس اگر خوراک و پوشاک داریم، به آنها قانع خواهیم بود. ⁹ اما آنانی که می‌خواهند دولتمند شوند، گرفتار می‌شوند در تجربه و دام و انواع شهوات بی‌فهم و مضرّ که مردم را به تباهی و هلاکت غرق می‌سازند. ¹⁰ زیرا که طمع ریشه همه بدیها است، که بعضی چون در پی آن می‌کوشیدند، از ایمان گمراه گشته، خود را به اقسام دردها سفتند.